

menten zijn zeer populair: de koto, een soort liggende harp met vele snaren en de samisen, een soort mandoline, die met een plectrum bespeeld wordt. De laatste instrumenten worden met de kleine handtrommel bij voorkeur door de geisha's gebruikt.

Wij lieten de dansen en spelen van vele volken aan onze oogen voorbijgaan: van die der klassieke oudheid en het verre Oosten, uit vóór-Christelijke tijden tot in onze dagen. En daar treft het ons, hoeveel gelijkheid er bij alle verschil in deze uitingen van kunstgevoel bestaat. Zij zijn als vele dialecten eener zelfde taal en de taal, die zij door gebaren, klanken en kleuren voor ons vertol-

ken, is de algemeen menschelijke en daarom voor ons allen verstaanbaar.

Geraadpleegde en deels geciteerde boeken:

- Czerwinski, Geschichte der Tanzkunst.
 Dr. K. Storck, Der Tanz.
 Fraser, The golden Bough.
 Grosse, Débuts de l'Art.
 Ed. Schuré, Les grands Initiés.
 Harrison and Maccoll, Greek Vase-paintings.
 Fr. Nietzsche, Die Geburt der Tragödie.
 S. Lévi, Le théâtre Indien.
 A. Bénazet, Le théâtre au Japon.
 Ed. Montet, La religion et le théâtre au Perse.
 Em. Guimet, Le théâtre au Japon.
 Marcella A. Hincks, The Japanese Dance.
 Dr. Hazeu, Bijdrage tot de kennis van het Javaansche tooneel.
 Dr. J. Groneman, Javaansche Toneeldansen.
 Prof. Fr. Winther, Körperbildung als Kunst und Pflicht.

